

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 5 ฉบับที่ 48 มีนาคม 2559

ทิศทางอุตสาหกรรมไทย และความท้าทายในอนาคต : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

Sharing : SPRING

เพื่อการสร้างฤดูใบไม้ผลิให้ธุรกิจ

เก็บมาเล่า : ภัยยุ่งลาย...ใช้เลือดออก

Contents

ประจำเดือนมีนาคม 2559

Econ Focus :	ทิศทางอุตสาหกรรมไทยและความท้าทายในอนาคต : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	3
Econ Review:	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมกราคม 2559	8
Sharing:	SPRING เพื่อการสร้างฤดูใบไม้ผลิให้ธุรกิจ	10
เก็บมาเล่า:	ภัยยุ่งลาย...ไข่เล็ดออก	13
Movement:		15

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน OIE SHARE ฉบับเดือนมีนาคม ทางบรรณาธิการพร้อมนำเสนอบทความดี ๆ ให้คุณผู้อ่านเช่นเคย โดยเริ่มจาก **Econ Focus** พบกับหัวข้อ **ทิศทางอุตสาหกรรมไทยและความท้าทายในอนาคต : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม** ส่วน**สถานการณ์การผลิตอุตสาหกรรมประจำเดือนมกราคม 2559** จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ และในคอลัมน์ **Sharing** ฟอनोंงูยงยังมีนัดกับคุณผู้อ่านต่อเนื่องจากฉบับที่แล้วจะอัปเดตข่าวสารในหัวข้อ **SPRING เพื่อการสร้างฤดูใบไม้ผลิให้ธุรกิจ** สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ **เก็บมาเล่า ภัยยุ่งลาย ไข่เล็ดออก** ฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็นของคุณผู้อ่านทุกช่องทาง ขอขอบคุณคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE มาโดยตลอดพบกันใหม่ฉบับหน้า

สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

ศิริรุจ จุลกะรัตน์

ผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สุรพล ชามาตย์

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

สันธนา หิริศักดิ์สกุล

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมอมีสุข, นาฏนดา จันทร์สุข,

ชาลี ชันศิริ, สมพิศ นาคสุข, ปิญชาน์ ศรีสังข์,

เจษฎา อุดมกิจมงคล, ประวีรา โพธิ์สุวรรณ,

กฤษฎา นุรักษ์, จักรพันธ์ เต็นดวงบริพันธ์,

บุญอนันต์ เศวตสิทธิ์, รัชวิน บุตตะวงษ์,

สุตาพร รักษาชาติ, อภิญญา บางรัต

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้เขียน

ทิศทางอุตสาหกรรมไทย และความท้าทายในอนาคต : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในระยะ 30 ปีที่ผ่านมา นโยบายไทยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศ โดยเมื่อปัจจัยและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเป็นกลยุทธ์เชิงเศรษฐกิจที่สำคัญเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน ไทยควรให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงจากนอกเพิ่มขึ้น โดยมองให้เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกมากยิ่งขึ้น และแม้อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่คนส่วนใหญ่มองว่าเป็นอุตสาหกรรม Sunset แต่ยังมีรายที่โดดเด่นปรับเปลี่ยนกลยุทธ์รวดเร็วพลิกวิกฤตเป็นโอกาสและเป็น First Mover รายแรก ๆ ที่ขยายฐานการผลิตโดยไปลงทุนในต่างประเทศ ในที่นี้ขอยกตัวอย่าง 2 บริษัทที่เป็นผู้นำยุทธศาสตร์เชิงรุกเช่นกัน โดยมีกลยุทธ์ต่างกันรายแรกใช้ Custom designs เน้นสินค้ามาตรฐานสูง ส่วนอีกรายมุ่งเน้น Functional Products และปรับปรุงสายการผลิต (Production Line) ให้ตรงตามความต้องการลูกค้า

บริษัท ไฮเทค แอปพาวเรล กรุ๊ป ได้มุ่งเน้นการขยายฐานการผลิตไปในประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ได้แก่ สปป.ลาว เวียดนาม และกัมพูชา เนื่องจากอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น และประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมาในระยะหนึ่งแล้ว อีกไม่นานจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ กอปรกับแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเริ่มมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นจนถึงการพัฒนาถึงระดับหนึ่งแล้ว ประเทศเพื่อนบ้านมีแนวโน้มที่มีความต้องการแรงงานสูงกลับไปพัฒนาประเทศของตนเอง จึงทำให้ในอนาคตคาดว่าแรงงานไทยไม่น่าจะเพียงพอ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป้าหมายในการขยายฐานการผลิตจึงอยู่ในกลุ่มอาเซียนที่เป็น CLMV (กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์และเวียดนาม) โดยยังไม่สนใจที่จะขยายไปสู่ประเทศอื่น เช่น อินโดนีเซีย ถึงแม้จะมีขนาดตลาดที่น่าสนใจ แต่ข้อจำกัดในเรื่องต้นทุนค่าแรงของอินโดนีเซียที่มีอัตราที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และการขยายตัวจากกรุงเทพฯ ไปสู่พื้นที่ในชนบท มีต้นทุนที่สูงในการกระจายสินค้าและประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจคือเรื่องของวัฒนธรรมการทำงานของคนในประเทศมุสลิม ซึ่งต้องมีช่วงเวลาที่จะพักเพื่อกิจกรรมทางศาสนาซึ่งไม่เหมาะกับการทำงานที่ต้องการความต่อเนื่องและความละเอียด

การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการผลิต โดยมุ่งเน้นสร้างเครือข่ายการผลิตในระดับประเทศเนื่องจากอยู่ในห่วงโซ่การผลิตในตอนปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเครื่องนุ่งห่ม Sport brand จำเป็นต้องมีการประสานงานกันอย่างเหนียวแน่นกับกลุ่มซัพพลาย (Supplier) เนื่องจากสินค้ามีวัตถุดิบสำคัญต่าง ๆ อาทิ ผ้าฝ้าย เส้นด้าย เป็นต้น ซึ่งต้องได้รับมาตรฐานในระดับเดียวกันด้วย ทั้งนี้ ในบางโครงการได้มีการประสานและพัฒนางานล่วงหน้าเป็นระยะเวลาถึง 9 เดือน ดังนั้น การพัฒนาเครือข่ายในอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการรักษาคุณภาพและมาตรฐานภายใต้การตรวจสอบ (audit) ของลูกค้า

และโครงการฝึกอบรมให้กับพนักงานบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มซัพพลายรวมทั้งบริษัทที่เป็นคู่แข่งด้วย ซึ่งจะเป็นการผลักดันให้เกิดการแข่งขันในเรื่องมาตรฐานของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มได้อย่างยั่งยืน

การดำเนินการต่อสถานะความท้าทายต่าง ๆ

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ได้จัดให้บางสินค้าของไทยอยู่ในระดับต่ำสุด (Tier 3) ซึ่งพบว่าจะไม่มีผลกระทบต่อคำสั่งซื้อในปัจจุบัน หรือผู้ซื้อรายใหญ่จากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประเทศคู่ค้าหลักคือสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป นั้น ลูกค้าขั้นสุดท้าย (end user) กลุ่มใหญ่ ซึ่งมีวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิเสรีภาพประชาชน จึงอาจมี

แนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของสินค้าของไทยในภาพรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะแก้ปัญหอย่างเร่งด่วน และเชื่อมั่นว่าไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายนี้ไปได้อย่างรวดเร็ว

การพลิกวิกฤตเป็นโอกาสจากปัญหาเศรษฐกิจโลกชะลอตัวเกิดจากปัจจัยปัญหาที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นราคาน้ำมันโลก ปัญหานี้สินและเศรษฐกิจในยุโรปล้วนส่งผลกระทบต่อไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาการส่งออก เนื่องจากระบบความเชื่อมั่นในการบริโภคของโลกโดยรวมลดลง เป็นผลทำให้นักลงทุนในตราสินค้าระดับโลกต้องการหาหนทางในการประหยัดต้นทุนการผลิตให้ได้มากที่สุด ซึ่งเป็นโอกาสของ Smart OEM ของไทย ที่มีระดับมาตรฐานสูงในระดับโลก เนื่องจากกลุ่มทุนผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ชื่อ/ตราสินค้า (Licensee) จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามกฎบัตรในการดำเนินธุรกิจ (Code of Conduct) ซึ่งไทยมีขีดความสามารถในเรื่องมาตรฐานรวมถึงมีแรงงานฝีมือและประสบการณ์ด้วย

ธุรกิจในเครือที.เค.การ์เมนท์ ประกอบไปด้วย 3 บริษัทในเครือ ได้แก่ 1.บริษัท ที.เค.การ์เมนท์ จำกัด ตั้งอยู่กรุงเทพฯ 2.บริษัท ที.เค.การ์เมนท์ แม่สอด จำกัด จังหวัดตาก และ 3.บริษัท ที.เค.การ์เมนท์ศรีโสภณ จำกัด ตั้งอยู่ใน

นิคมอุตสาหกรรมศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเมียนเจยบริษัท ได้ตัดสินใจขยายฐานการผลิตในประเทศกัมพูชาโดยในระยะเริ่มต้นเริ่มด้วยธุรกิจร้านอาหารไทยโดยใช้ชื่อร้านอาหารเจ้าพระยา ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นร้านโตนเลสาบและขยายไปสู่ธุรกิจโรงแรมเมื่อ 10 ปีที่แล้ว และล่าสุดมีการขยายร้านอาหารในเมืองเสียมเรียบ และมีธุรกิจโลจิสติกส์ชายแดนสระแก้วเพื่อรับเขตเศรษฐกิจพิเศษอีกด้วย

คุณสิทธิโชค จตุรเจริญคุณ กล่าวถึงการตัดสินใจของบริษัทในการเลือกกัมพูชาเป็นสถานที่เพื่อขยายการผลิตในกลุ่มบริษัทเครื่องนุ่งห่ม เมื่อพิจารณาในประเด็นของแรงงานเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหลือ (เมียนมาร์ สปป.ลาว และเวียดนาม) ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด สำหรับเหตุผลที่เจาะจงเลือกพื้นที่เมืองศรีโสภณซึ่งห่างจากไทยประมาณ 50 กิโลเมตรโดยระยะทางห่างจากไทยมากกว่าปอยเปต (เพียง 10 กิโลเมตร) นั้น เนื่องจากหากตั้งอยู่ใกล้ไทยมากเกินไปอาจเกิดปัญหาเรื่องแรงงานได้อีก นอกจากนี้ ยังใกล้พื้นที่ศาลาโปยเปตซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันกับภาคบริการอีกด้วย

บริษัทได้รับการสนับสนุนจากสภาเพื่อการพัฒนา กัมพูชา (The Council for the Development of Cambodia: CDC) ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาอนุมัติส่งเสริมโครงการลงทุนทั้งหมดในประเทศโดยเป็นการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) และดำเนินการออกใบรับรองการจดทะเบียนเพื่อให้การลงทุนเริ่มดำเนินการได้เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยมีหน่วยงานในสังกัด คือ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของกัมพูชา (Cambodian Investment Board: CIB)

มีฐานะเหมือนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ของไทย คุณสิทธิโชค ให้ความเห็นว่าปัจจุบันกัมพูชามีกระบวนการในเรื่องการให้อนุญาตที่ชัดเจนมากขึ้น ต้นทุนการขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่เลือกพื้นที่ตั้งในกัมพูชา เนื่องจากพื้นที่ของโรงงานใน เมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเมียนเจย มีระยะทางจากด่านพรมแดนปอยเปต จ.สระแก้ว ไปจนถึงสี่หนิวลิสร่วมประมาณ 600 กิโลเมตร ซึ่งมีระยะทางสั้นกว่าการขนส่งภายในไทยจาก จ.ตาก ไปสู่ท่าเรือแหลมฉบัง

การดำเนินการต่อภาวะความท้าทายต่าง ๆ

การก่อตั้ง ที.เค.การ์เมนต์ศรีโสภณ เมื่อเดือนมกราคม 2557 ที่ผ่านมา ในระยะ 6 เดือนแรก มีอัตราการเข้า-ออกงาน (labor turnover rate) สูงกว่าร้อยละ 50 ซึ่งนับว่าสูงมาก ปัจจุบันมีการพัฒนาขึ้นโดยอัตราการเข้า-ออกงานลดลง ทั้งนี้ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่ในประเทศกัมพูชาเดิมเป็นเกษตรกร และยังไม่เคยเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้บริษัทต้องมีระบบที่ดีในการอบรมแรงงานใหม่อย่างต่อเนื่องโดยตลอด โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการก่อตั้งโรงงาน โดยที่ปัจจุบันแรงงานในกัมพูชายังทำได้เพียงผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีความซับซ้อน เช่น เสื้อเชิ้ตรูปแบบธรรมดา ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ในโรงงานแต่ละแห่งมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป โดยสินค้าที่ผลิตในไทยจะเป็นกลุ่มที่มีความซับซ้อนมากที่สุด

การบริหารจัดการของบริษัทฯ ที่มีสายงานผลิตที่ค่อนข้างยืดหยุ่นและเป็นระบบ ทำให้สามารถจัดการคำสั่งการผลิตได้กว่า 500 แบบต่อเดือน ซึ่งต้องมีทีมงานแกะแบบ ทำการขึ้น/สร้างแบบ (pattern) เป็นจำนวนมาก ซึ่งการจะดำเนินการได้อย่างเป็นระบบดังกล่าวต้องมีการประสานงานกับอุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำกันอย่างใกล้ชิดซึ่งคุณสิทธิโชค ให้ความเห็นว่าผ้าผืนและเส้นใย/เส้นด้ายในไทยยังมีจำกัดอยู่ โรงปั่นด้ายในไทยควรมีนวัตกรรมในการพัฒนาเส้นใยเพื่อให้อุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งห่วงโซ่การผลิต

โอกาสการขยายการค้าไปสู่ภูมิภาคอื่น

ปัจจุบันบริษัทรับจ้างผลิตเสื้อผ้าแบรนด์ไทยในสัดส่วนร้อยละ 95 และแบรนด์ต่างชาติร้อยละ 5 โดยมีเป้าหมายที่จะขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศมากขึ้น เช่น แบรนด์ดังจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีตลาดตอบรับดีมากลูกค้าให้การยอมรับในคุณภาพบริษัทฯ มีการปรับกลยุทธ์ในการจัดหาตลาดใหม่ผ่านช่องทางงานรวมตัวธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยล่าสุดได้เข้าร่วมงาน THAI FASHION and TEXTILES OSAKA FAIR (TFTO) ณ เมืองโอซาก้า ญี่ปุ่นระหว่างวันที่ 14-18 กรกฎาคม 2558

โดยสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีมากจากฝ่ายจัดซื้อ (buyer) แปรนต์ดังในญี่ปุ่นเพื่อป้องกันผู้ห้างสรรพสินค้าชั้นนำ

ที.เค.การ์เมนต์ ได้ใช้กลยุทธ์ในการต่อยอดการลงทุนใหม่ (Horizontal Investment) ซึ่งเป็นการเสริมโอกาสทางธุรกิจในเครือข่ายมากขึ้นตามไปด้วย ยกตัวอย่างจากการลงทุนธุรกิจโรงแรมเพิ่มเติมภายใต้แบรนด์โรงแรมธารา อังคอร์ ระดับ 4 ดาว ในจังหวัดเสียมเรียบ กัมพูชาโดยมีตลาดเป้าหมายคือเกาหลีใต้ และยุโรปที่นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวสัมผัสผืนสมรดกโลก นครวัด นครธม ทั้งนี้ คุณสิทธิโชค แจ้งว่า นักธุรกิจชาวอินเดีย ซึ่งจะขยายฐานลูกค้าไปสู่ประเทศในยุโรปนั้น เป็นนักธุรกิจที่มาจากกลุ่มลูกค้าที่ได้มาท่องเที่ยว และเป็นเรื่องบังเอิญที่รับทราบว่าทางบริษัทรับจ้างผลิตเครื่องนุ่งห่มด้วย จึงมีความสนใจที่จะร่วมธุรกิจ และได้มีคำสั่งซื้อในกลุ่มสินค้าเสื้อยืด เสื้อเชิ้ต และกางเกง ในเดือนตุลาคม 2558

จะเห็นว่าแม้จะมีปัจจัยผันผวนและความท้าทายต่าง ๆ เข้ามาอย่างถาโถมต่อเนื่อง แต่ทั้ง 2 บริษัท มีการปรับตัวอย่างหนักจากปัจจัยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะปัจจัยในเรื่องต้นทุนค่าแรงที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนสายงานการผลิตในรูปแบบใหม่ทั้งหมดส่งผลให้เกิดการเลิกจ้างพนักงานเป็นจำนวนมาก จากการปรับปรุงดังกล่าวก่อให้เกิดการยกระดับในเรื่องการสร้างประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มมากขึ้นเท่าตัว โดยสามารถผลิตสินค้าได้ในปริมาณมากกว่าในขณะที่ยังจำนวน

แรงงานที่ใช้น้อยลงกว่าเดิมมากกว่าครึ่ง ซึ่งผลของกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ทั้งสองบริษัทดำเนินการมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดผลิตภาพผลผลิต (Total Factor Productivity: TFP) ซึ่งอุตสาหกรรมนี้มีอัตราการเติบโตต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันสวนทางกับบางกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น อาหาร ที่มีสัดส่วนการส่งออกในปริมาณมากแต่กลับมี TFP ลดลง โดยพบว่าอุตสาหกรรมอาหารมีค่า TFP อยู่ที่ระดับ 99.79 ในขณะที่อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มอยู่ที่ระดับ 101.69 โดยหากค่า TFP เกิน 100 จะจัดว่าอยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในระดับที่ดีขึ้น (ข้อมูลจากรายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2557) แสดงถึงการที่ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าได้มากขึ้นโดยไม่ได้เพิ่มปัจจัยการผลิตหลักคือทุนและแรงงานแต่สะท้อนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากปัจจัยเชิงคุณภาพของปัจจัยผลผลิต (เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตการบริหารจัดการและฝีมือและความชำนาญของแรงงาน)

จัดทำโดย
พัทธ์ธีรา สุวรรณทัต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

คุณวัลลภ วิตนากร ประธานกรรมการบริษัท ไฮ-เทค แอพพารเอล จำกัด

วันพฤหัสบดีที่ 6 สิงหาคม 2558

คุณสิทธิโชค จตุรเจริญคุณผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์และพัฒนา บริษัท ที.เค. การ์เม้นท์ จำกัด

วันศุกร์ที่ 7 สิงหาคม 2558ณ รายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี.ศ. 2557

ภาพประกอบ

www.recyclingideas.com, www.freepik.com, www.pexels.com

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมกราคม 2559

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานการณ์การผลิตของอุตสาหกรรมในเดือนมกราคม 2559 หดตัวร้อยละ 3.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากการผลิตที่ลดลงในกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสำคัญ เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังคงชะลอตัวจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ปรับตัวลดลง ประกอบกับการฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเศรษฐกิจประเทศสำคัญอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ทำให้ความต้องการสินค้าจากต่างประเทศลดลง สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 63.9

 โดยอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์หดตัวร้อยละ 13.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความต้องการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกลดลง ซึ่งเป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว สำหรับการผลิอุตสาหกรรม Hard Disk Drive ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 12.8 ซึ่งเป็นไปตามความต้องการสินค้ากลุ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลลดลง แต่อย่างไรก็ตามการผลิตสินค้าในกลุ่มที่ใช้งานกับเทคโนโลยี Cloud เพิ่มขึ้นตามความต้องการในตลาดโลก

 การผลิอุตสาหกรรมรถยนต์ ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 13.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการปรับภาษีสรรพสามิตใหม่ที่เริ่มในเดือนมกราคม 2559 ทำให้ผู้บริโภคเร่งการซื้อไปแล้วในเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้คำสั่งซื้อในเดือนมกราคม 2559 ลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มรถบรรทุกปิคอัพ

 อุตสาหกรรมการผลิตเหล็กดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 8.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากความต้องการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องลดลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก ประกอบกับยังคงมีการนำเข้าเหล็กสำเร็จรูปราคาถูกจากประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง

 การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 12.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่ปรับสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการขยายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ ประกอบกับสินค้าที่ผลิตในประเทศมีราคาสูงกว่าสินค้าที่นำเข้าจากประเทศจีน และเวียดนาม ทำให้ผู้บริโภค

หันไปซื้อสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้น สำหรับการผลิตสิ่งทอต้นน้ำดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 11.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการส่งออกเส้นใยที่ลดลงในตลาดใหม่อย่าง ประเทศตุรกี และอินเดีย ที่เคยขยายตัวในระดับสูงในช่วงก่อนหน้า แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีความต้องการสินค้าในกลุ่มผ้าฝ้ายจากประเทศกัมพูชาที่มีอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องนุ่งห่มเพิ่มมากขึ้น

 อย่างไรก็ตามการผลิตในอุตสาหกรรมสำคัญได้แก่อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เครื่องปรับอากาศ และผลิตภัณฑ์พลาสติก ดัชนีผลผลิตในเดือนมกราคม 2559 ยังขยายตัวอยู่ จากความต้องการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

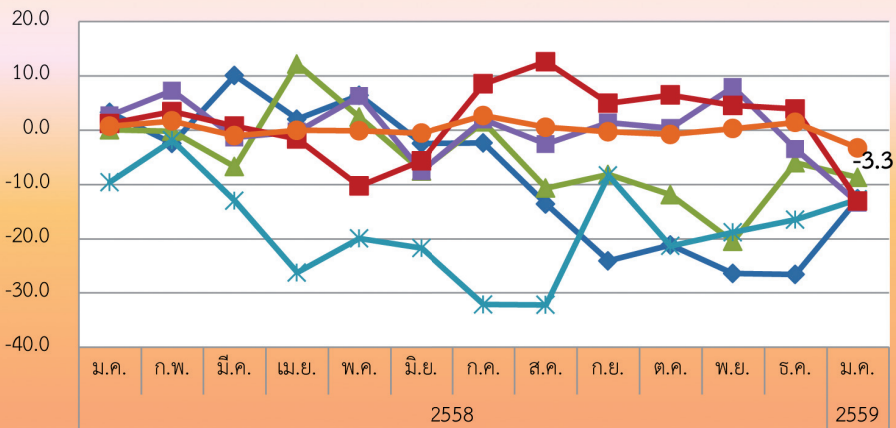
 สถานการณ์การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 3.6 จากการผลิตที่เพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์ เนื่องจากความต้องการสินค้าภายในประเทศเริ่มฟื้นตัว สำหรับการผลิตเครื่องปรับอากาศในเดือนมกราคม ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 17.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากความต้องการในประเทศ เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนอย่างต่อเนื่องในหลายภูมิภาค

 อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 9.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีคำสั่งซื้อเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ถุงพลาสติก

ดัชนีอุตสาหกรรมรายสาขา

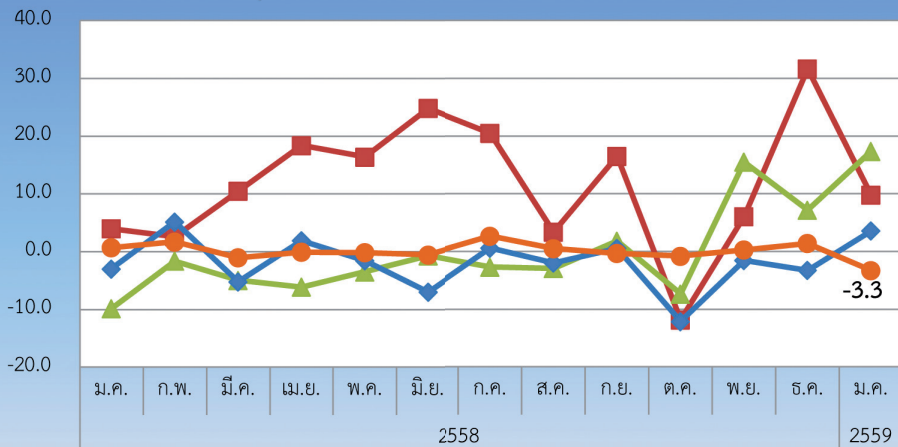
อัตราการเปลี่ยนแปลง
เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ)

	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค. 2559
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	3.3	-2.5	10.0	2.0	6.4	-2.5	-2.4	-13.6	-24.1	-21.2	-26.4	-26.6	-12.7
เหล็ก	0.0	-0.2	-6.7	12.1	2.4	-7.6	1.5	-10.7	-8.2	-11.9	-20.5	-6.0	-8.7
Hard Disk Drive	-9.6	-1.9	-13.0	-26.2	-19.9	-21.7	-32.1	-32.2	-8.4	-21.3	-18.8	-16.5	-12.8
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	2.7	7.2	-1.4	-0.3	6.3	-7.6	1.9	-2.6	1.4	0.4	7.9	-3.5	-13.4
ยานยนต์	1.2	3.4	0.7	-1.7	-10.3	-5.7	8.5	12.6	4.9	6.5	4.5	3.9	-13.1
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	0.7	1.7	-1.0	-0.1	-0.1	-0.6	2.7	0.5	-0.3	-0.8	0.3	1.4	-3.3

ดัชนีอุตสาหกรรมรายสาขา

อัตราการเปลี่ยนแปลง
เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ)

	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค. 2559
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.0	2.6	10.5	18.4	16.4	24.8	20.5	3.4	16.5	-11.9	6.0	31.6	9.8
เครื่องปรับอากาศ	-9.8	-1.6	-5.0	-6.1	-3.5	-0.7	-2.7	-2.9	1.8	-7.4	15.5	7.2	17.3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	-3.0	5.2	-5.2	1.9	-1.6	-7.0	0.6	-2.0	0.5	-12.2	-1.5	-3.3	3.6
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	0.7	1.7	-1.0	-0.1	-0.1	-0.6	2.7	0.5	-0.3	-0.8	0.3	1.4	-3.3

อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตในเดือนธันวาคม 2558 อยู่ที่ระดับร้อยละ 62.9

เพื่อการสร้าง ฤดูใบไม้ผลิให้ธุรกิจ

สำนักขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ

สวัสดีมิตรรักแฟน OIE Share ทุกท่านครับ สำหรับตอนนี้จะเป็นตอนที่ 3 ที่เกี่ยวกับหน่วยงาน SPRING Singapore แล้วนะครับ พ่อน้องภูขอย้อนความจำสำหรับท่านผู้อ่านสักนิด คือ สืบเนื่องจากที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้เข้ามาตรวจเยี่ยมพร้อมมอบนโยบายให้กระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อเดือนธันวาคม 2558 โดยเน้นว่ากระทรวงอุตสาหกรรมต้องให้ความสำคัญกับเรื่อง มาตรฐาน ผลิตภาพและนวัตกรรม โดยให้ดูตัวอย่างจาก สปริงบอร์ด ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งในตอนี่ 1 พ่อน้องภูได้สืบค้นมาว่า SPRING Singapore คือหน่วยงานอะไร มีขอบเขตการดำเนินงานอย่างไร ในตอนที่ 2 พ่อน้องภูได้นำเสนอมาตรการในการอุปถัมภ์ธุรกิจเริ่มใหม่ (Start-ups) ส่วนตอนที่ 3 นี้ จะเกี่ยวกับแนวทางและมาตรการในการสร้างความเติบโตให้ธุรกิจ (Growing Businesses)

ซึ่งการสร้างความเติบโตให้ธุรกิจนั้น SPRING มีแนวทางในการสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม¹ (SMEs) โดยมุ่งเน้นการยกระดับความสามารถ หาโอกาสในการเติบโต การสร้างระบบแวดล้อมให้เกิดนวัตกรรมและการปรับตัว ผ่านเครื่องมือและมาตรการต่าง ๆ เช่น Toolkit คู่มือนวัตกรรม แรงจูงใจทางภาษี เงินสนับสนุน และเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ² ต่าง ๆ ดังนี้

วิธีการ/มาตรการ	สาระสำคัญ
เครื่องมือพัฒนาองค์กรด้วยตนเอง (Toolkit)	SPRING ได้พัฒนาแบบเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปพัฒนาองค์กรของตัวเองได้ โดยแบ่งเป็น 5 เรื่อง ได้แก่ 1) การให้บริการลูกค้า 2) การตลาด 3) การบริหารการเงิน 4) การบริหารผลิตภาพ และ 5) การพัฒนาความสามารถบุคลากร (จากการเยี่ยมชมคร่าว ๆ พ่อน้องภูพบว่าทุกเรื่องต้องมีการลงทะเลียนก่อน โดยบางเรื่องมีการจัดทำเป็น Interactive ที่สนุกและเข้าใจง่าย ในขณะที่บางเรื่องเป็นเนื้อหาในเชิงวิชาการ)

<p>คูปองนวัตกรรมและยกระดับความสามารถ The Innovation & Capability Voucher (ICV)</p>	<p>SPRING จะแจกคูปองฯ ให้กับ SMEs เพื่อใช้แทนเงินสดในการจ้างที่ปรึกษาในการยกระดับการดำเนินธุรกิจ (เช่น พัฒนาด้านนวัตกรรม เพิ่มผลิตภาพ พัฒนาการพยาบาลบุคคล การเงิน) รวมถึงการจัดซื้อ จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ การจ้างออกแบบหรือปรับปรุงเพื่อให้เกิด การเพิ่มผลิตภาพด้วย โดย SMEs จะได้รับคูปองฯ สูงสุด 8 คูปอง คูปองละ 5,000 เหรียญสิงคโปร์ (1 เหรียญฯ ประมาณ 25 บาท) แต่ต้องพัฒนาโครงการให้เสร็จเป็นครั้ง ๆ ก่อนเริ่มใช้คูปองใบต่อไป (ระยะเวลาพัฒนาไม่ควรเกิน 6 เดือนต่อโครงการ)</p>
<p>Capability Development Grant (CDG)</p>	<p>SPRING ยังมีเงินสนับสนุนสำหรับการพัฒนาความสามารถ โดย สนับสนุนร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายการดำเนินงานโครงการ (ค่าจ้างที่ปรึกษา ฝึกอบรม การขอการรับรอง หรือต้นทุนอุปกรณ์) แต่ไม่เกิน 30,000 เหรียญ</p>
<p>Productivity and Innovation Credit (PIC)</p>	<p>ธุรกิจฯ ที่ลงทุนในนวัตกรรม หรือการเพิ่มผลิตภาพ สามารถนำค่าใช้จ่ายมาหักภาษีธุรกิจได้ถึงร้อยละ 400 (หักลดสูงสุดไม่เกิน 4 แสนเหรียญฯ) หรือเลือกรับเป็นการจ่ายเงินได้ร้อยละ 60 (แต่ไม่เกิน 1 แสนเหรียญฯ) ใน FAQ ของเว็บฯ บอกไว้ว่าถ้าเลือกรับเป็นจ่ายเงินคืน จะใช้เวลาในการจ่ายประมาณ 1.5 - 3 เดือน ครับ)</p>
<p>Loan Insurance Scheme (LIS) and LIS+</p>	<p>SPRING ช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินโดยสนับสนุนเบี้ยประกันให้ร้อยละ 50 จากที่ต้องจ่ายให้ทางสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้ (ส่วนอัตราดอกเบี้ยขึ้นกับความเสี่ยงที่สถาบันการเงินฯ ประเมิน) นอกจากนี้ SPRING ยังมีแผนงาน LIS+ เป็นส่วนเพิ่มเติมโดยร่วมรับความเสี่ยงในเงินกู้ก้อนใหม่ที่เกินจากที่สถาบันการเงินปล่อยกู้ได้ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1.5 ต่อปี วงเงินไม่เกิน 5 ล้านบาท</p>
<p>Local Enterprise Finance Scheme (LEFS)</p>	<p>SPRING สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้ธุรกิจในประเทศ สำหรับการยกระดับโรงงาน อุปกรณ์ และการปรับเปลี่ยนเป็นระบบอัตโนมัติในโรงงาน โดยมีวงเงินให้ 15 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.25 สำหรับการกู้ยืมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 ปี และร้อยละ 4.75 สำหรับการกู้ 4 ปีขึ้นไป</p>
<p>Micro Loan Programme (MLP)</p>	<p>สำหรับธุรกิจขนาดจิ๋ว (คนงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 คน หรือยอดขายต่อปีน้อยกว่า 1 ล้านบาท) SPRING สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ สำหรับการยกระดับโรงงาน อุปกรณ์ และการปรับเปลี่ยนเป็น ระบบอัตโนมัติในโรงงาน โดยมีวงเงินให้ 1 แสนเหรียญฯ คิดอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมไม่เกิน 4 ปี ร้อยละ 5.5 ต่อปี นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาให้เงินกู้สำหรับธุรกิจเริ่มต้นใหม่ที่จดทะเบียนธุรกิจมาไม่เกิน 3 ปี เพิ่มเติมด้วย</p>

สำหรับประเทศไทยเอง เท่าที่พื่อน้องภูธราบ (ที่ไม่ทราบก็ขอภัยไว้ล่วงหน้าครับ แฮะ ๆ) มีการดำเนินการบางอย่างใกล้เคียงกันแต่กระจายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ในเรื่อง Toolkit ในประเทศไทยก็มีแบบเรียนออนไลน์สำหรับการพัฒนาองค์กร เช่น ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (dbdacademy) สำนักงาน ก.พ. (ocsc.chulaonline.net - เกี่ยวกับการพัฒนาราชการและองค์กรราชการ) และสำนักงาน ก.พ.ร. (opdcacademy - มีหลักสูตร mini MBA และหลักสูตรเครื่องมือสำหรับพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะระบบราชการ) ส่วนเรื่องคูปองนวัตกรรม ประเทศไทยก็มีโครงการที่เรียกว่า “โครงการคูปองนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ดำเนินการโดยสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ โดยปัจจุบันเป็นการดำเนินงานในระยะที่ 2 (ปี พ.ศ. 2557-2559) ทั้งนี้ SMEs ที่เข้าร่วมจะได้รับเงินสนับสนุนสูงสุดถึง 1,500,000 บาท งดเบิกจ่ายแบ่งเป็น 2-3 งวดตามลักษณะและผลการดำเนินงาน³

ส่วนการสนับสนุนการพัฒนาองค์กร การดำเนินงานในประเทศไทยส่วนมากจะเป็นโครงการที่เข้าไปให้คำปรึกษาและปรับปรุงธุรกิจให้กับผู้ประกอบการโดยตรง ส่วนภาคธุรกิจต้องมีส่วนรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายหรือไม่ แล้วแต่ชนิดของโครงการและลักษณะการของงบประมาณของหน่วยงานต้นสังกัด (ซึ่งพื่อน้องภูเข้าใจว่าส่วนมากส่วนราชการ หรือสถาบันการศึกษาของรัฐที่เข้าไปพัฒนาให้จะออกค่าใช้จ่ายให้ 100%) สำหรับเรื่องการหักภาษีการลงทุนในด้านนวัตกรรมนั้นในประเทศไทยสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้น้อยกว่าสิงคโปร์เล็กน้อย คือในประเทศไทย หักลดหย่อนได้ร้อยละ 300

ส่วนมาตรการเกี่ยวกับเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำนั้น สำหรับประเทศไทยถือว่าไม่น้อยกว่าสิงคโปร์เลย (แต่อาจเป็นมาตรการชั่วคราว ระยะเวลาไม่ต่อเนื่อง) คือ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2558⁴ มีโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4 ต่อปี ระยะเวลา 7 ปี วงเงินรวม 100,000 ล้านบาท การปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการค้ำประกันสินเชื่อผ่านบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เพื่อช่วยเหลือ SMEs ที่ขาดหลักประกัน รวมถึงมาตรการลดอัตราภาษี

เงินได้นิติบุคคลสำหรับ SMEs จากเดิมร้อยละ 15 และ 20 ของกำไรสุทธิ เหลือร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลา 2 รอบ เป็นต้น และต่อมามีมติ ครม. เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 เห็นชอบโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ระยะที่ 2 เป็นวงเงินอีก 50,000 ล้านบาท⁵

ดังนั้นในเรื่องการสร้างความสะดวกให้กับธุรกิจ พื่อน้องภูเห็นว่ามาตรการในประเทศไทยเราก็ไม่น้อยกว่าของสิงคโปร์เท่าใดนัก แต่ข้อดีของเราคือแต่ละมาตรการนั้นดำเนินการโดยหลายหน่วยงาน และในหลายครั้งก็ขาดความต่อเนื่องรวมทั้งการดำเนินการเข้าไปพัฒนาที่ไม่แน่ชัดว่าผู้ประกอบการโดยทั่วไปเข้าถึงง่ายหรือสะดวกเพียงใด เมื่อเทียบกับสิงคโปร์ที่มีพื้นที่ใหญ่แค่ประมาณจังหวัดภูเก็ตของเรา แต่นอกจากสำนักงานใหญ่ของ SPRING แล้ว ยังมี SME Centre อีก 5 แห่งทั่วทั้งเกาะ ซึ่งน่าจะช่วยให้เข้าถึงง่ายกว่าประเทศไทยพอสมควร แต่ในยุค IT นี้ทุกอย่างเป็นไปได้ครับ ขอเพียงเรามีระบบการประสานงานและระบบการจัดการที่ดี เชื่อว่าเราก็สามารถบูรณาการเอาศักยภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐ สถาบันการศึกษา (มหาวิทยาลัย และอาชีวศึกษา) สถาบันทางการเงิน และสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ มาเพื่อพัฒนา SMEs และธุรกิจในประเทศให้เติบโตได้เช่นกัน

แต่สำหรับเวลานี้ หน้ากระดาษของพื่อน้องภูหมดลงอีกแล้วครับ พบกันใหม่ในตอนหน้ากับมาตรการพัฒนา กลุ่มอุตสาหกรรมของ SPRING นะครับ สำหรับตอนนี้ สวัสดีครับ

จัดทำโดย .. พื่อน้องภู (นายจักรพันธ์ เคนดวงบริษัท)

¹SMEs ในนิยามของ SPRING Singapore หมายถึง ธุรกิจที่มีการลงทะเบียนและประกอบกิจกรรมในประเทศสิงคโปร์ โดยมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 และมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 100 ล้านเหรียญดอลลาร์สิงคโปร์ หรือมีจำนวนแรงงานไม่เกิน 200 คน

²รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงานและมาตรการสร้างความเติบโตให้ธุรกิจ ดูได้ใน <http://www.spring.gov.sg/Growing-Business/Pages/growing-business-overview.aspx>

³รายละเอียดคูปองนวัตกรรม ดูได้ใน http://coupon.nia.or.th/index.php/what_it/coupon

⁴คลอดแล้ว! 5 มาตรการอุ้ม SMEs ครม. อนุมัติปล่อยกู้ 1 แสนล้านบาท, โดย ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 8 กันยายน 2558 แหล่งข้อมูล <http://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9580000101850>

⁵ครม.เห็นชอบมาตรการอุ้ม SMEs เฟสสอง 5 หมื่นล้าน จำกัดกู้ไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อราย, โดย ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 22 ธันวาคม 2558, แหล่งข้อมูล http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1450786633

เก็บมาเล่า

ภัยยุ่งลาย ไข้เลือดออก

ศูนย์สารสนเทศเกษตรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

"**ปอ-ทฤษฎี สหวงศ์**" พระเอกหนุ่มดั่งนิลยดี เข้ารักษาในโรงพยาบาลมานานกว่า 2 เดือน และเสียชีวิตเมื่อ 18 มกราคม ที่ผ่านมาจากโรคไข้เลือดออก ซึ่งทำให้ทุกภาคส่วนทั่วประเทศมีการตื่นตัว เรียนรู้รวมทั้งหาทางป้องกันและรักษาโรคไข้เลือดออกเพิ่มมากขึ้น ผู้เขียนจึงขอนำเสนอความรู้ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก มาให้ท่านผู้อ่านทราบค่ะ

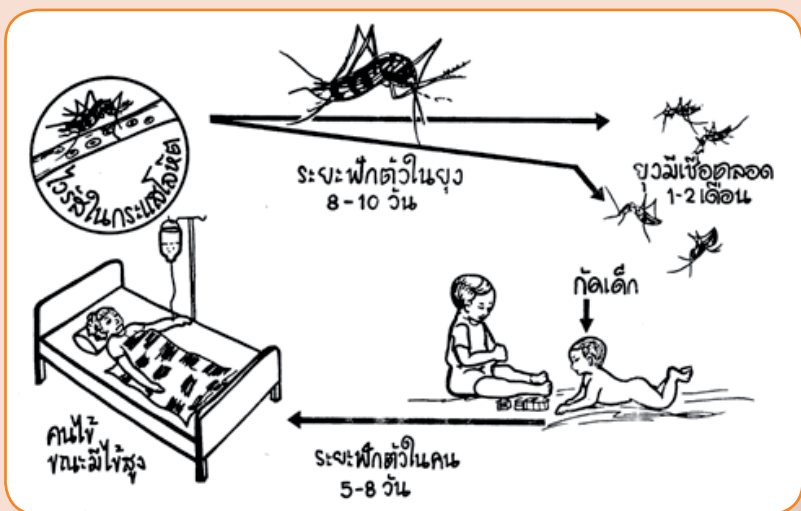
โรคไข้เลือดออก เป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศไทย และยังเป็นปัญหาสาธารณสุขทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศในเขตร้อนชื้น และก่อให้เกิดความกังวลต่อผู้ปกครองเวลาเด็กมีไข้ และมักพบบ่อยในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-8 ปี แต่ผู้ใหญ่ก็มีโอกาสเป็นโรคไข้เลือดออกได้เช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องอาศัยอยู่ในแหล่งที่ชุกชุมไปด้วยยุงลายตัวร้าย

ยุงลายบ้าน (Aedes aegypti) เป็นพาหะนำโรคไข้เลือดออกที่สำคัญ ติดต่อกันได้ โดยยุงตัวเมีย ซึ่งกัดในช่วงเวลากลางวัน และดูดเลือดคนเป็นอาหาร จะกัดดูดเลือดผู้ป่วยซึ่งในระยะไข้สูงจะเป็นระยะที่มีไวรัสอยู่ในกระแสเลือด เชื้อไวรัสจะเข้าสู่กระเพาะยุง เข้าไปอยู่ในเซลล์ที่ผนังกระเพาะ เพิ่มจำนวนมากขึ้น แล้วออกมาจากเซลล์ผนังกระเพาะ เดินทางเข้าสู่ต่อมน้ำลายพร้อมที่จะเข้าสู่คนที่ถูกกัดในครั้งต่อไปซึ่งระยะฟักตัวในยุงนี้ประมาณ 8-12 วัน เมื่อยุงตัวนี้ไปกัดคนอื่นอีก ก็จะปล่อยเชื้อไวรัสไปยังผู้ที่ถูกกัดได้ เมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายคนและผ่านระยะฟักตัวนานประมาณ 5-8 วัน (สั้นที่สุด 3 วัน - นานที่สุด 15 วัน) ก็จะทำให้เกิดการของโรคไข้เลือดออกได้

สถานการณ์ไข้เลือดออก นพ.โสภณ เมฆธน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ข้อมูลว่านายกรัฐมนตรียกความห่วงใยและสั่งการให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินงาน

ป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกให้ประสบความสำเร็จ และสำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ได้เฝ้าระวังโรคไข้เลือดออกตั้งแต่วันที่ 1-11 มกราคม 2559 พบผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกทั่วประเทศ 583 คน ไม่มีผู้เสียชีวิต ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ป่วยในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 31.39 แสดงให้เห็นว่ามีการระบาดในกลุ่มนักเรียนไปจนถึงวัยทำงาน โดยจังหวัดที่มีรายงานผู้ป่วยสูง 5 อันดับแรกได้แก่ นครปฐม ภูเก็ต พิจิตร ศรีสะเกษ และสงขลา ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี กรมควบคุมโรค วิเคราะห์และพยากรณ์โรคไข้เลือดออกของ ปี 2559 คาดว่า จะมีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกประมาณ 166,000 คน สูงกว่าปี 2558 ที่ตลอดปีพบผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก 142,925 คน เสียชีวิต 141 ราย โดยจะพบผู้ป่วยเฉลี่ย 5,000-7,500 คนต่อเดือน และจะพบสูงขึ้นในฤดูฝนช่วงเดือน มิถุนายน-สิงหาคม อาจมากกว่า 25,000 รายต่อเดือน

ภาพประกอบ : www.lbo.moph.go.th

นพ.อำนาจ กาจันะ อธิบดีกรมควบคุมโรค ให้ข้อมูลว่าปัจจุบันโรคไข้เลือดออกในประเทศไทย และประเทศใกล้เคียงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกิดจากไวรัสเดงกี (Dengue virus)

ซึ่งมี 4 สายพันธุ์ คือ DEN1, DEN2, DEN3 และ DEN4 เชื้อไวรัส
 เดงกี มีแอนติเจนของกลุ่มบางชนิดร่วมกัน จึงมีความเป็นไปได้ที่
 จะติดเชื้อถึง 4 ครั้ง โดยแต่ละสายพันธุ์มีความรุนแรงไม่แตกต่าง
 กันมาก และปัจจุบันประเทศไทยไม่มีใช้เลือดออกสายพันธุ์ใหม่
 นอกเหนือจาก 4 สายพันธุ์ข้างต้น

อาการของไข้เลือดออก ผู้ป่วยที่ได้รับเชื้อไข้เลือดออก
 จะมีอาการไข้ขึ้นสูงเกิน 38.5 องศาเซลเซียส และไข้จะไม่ลดลง
 เมื่อกินยาลดไข้ หรืออาจลดลงชั่วคราวแล้วกลับมาสูงอีก โดย
 หลังจากมีไข้สูง 1-2 วัน แล้ว จะมีผื่นหรือจุดเลือดออกตาม
 ร่างกาย จุกแน่นท้อง อาเจียน เบื่ออาหาร ปวดศีรษะ กล้าม
 เนื้อ และ ข้อ ดังนั้นเมื่อไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
 แล้วอาการยังไม่ดีขึ้นภายใน 2 วัน ให้รีบกลับไปพบแพทย์เพื่อ
 รับการตรวจวินิจฉัยอีกครั้ง

ช่วงที่สำคัญและนับว่าเป็นช่วงที่อันตรายที่สุด เนื่องจาก
 เสี่ยงต่อการเกิดอาการช็อกและความดันโลหิตต่ำ คือ ช่วงที่ไข้
 ลด ซึ่งไข้มักจะลดลงประมาณวันที่ 3-4 หลังจากเริ่มป่วย หาก
 ผู้ป่วยฟื้นไข้ คือ มีอาการสดชื่น รับประทานอาหารได้ หรือใน
 เด็กสามารถวิ่งเล่นได้ แสดงว่าบุคคลดังกล่าวหายป่วย

ทั้งนี้ โรคไข้เลือดออก ไม่มียารักษาเฉพาะ การรักษา
 แบบประคับประคองการเฝ้าสังเกตอาการจึงมีความสำคัญ
 โดยเฉพาะในช่วงไข้ลด และขอให้ระมัดระวังเป็นพิเศษในกลุ่ม
 เสี่ยง เช่น คนอ้วน ผู้ที่มีโรคประจำตัว หญิงมีประจำเดือน ผู้สูง
 อายุ หรือเด็กเล็ก ที่สำคัญหากไข้สูงอย่าซื้อ
 ยากินเอง เพราะยาบางชนิด แม้มีฤทธิ์ในการ
 ลดไข้ แต่ตัวยาเองมีฤทธิ์ทำให้เลือดออก
 ได้ง่าย ยาลดไข้ที่ใช้ คือ ยาพาราเซตามอล
 เท่านั้น

นพ.อำนาจ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า
 กรมควบคุมโรคกำหนดให้โรคไข้เลือดออก
 เป็นโรคที่เร่งรัดรณรงค์ต่อเนื่องตลอดทั้งปี
 เพื่อลดจำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตให้
 มากที่สุด การลดจำนวนผู้ป่วยลง ซึ่งเป็น

พาหะนำโรคจึงเป็นมาตรการสำคัญในการควบคุมป้องกันโรค
 โดยแนะนำให้ประชาชนใช้มาตรการ 3 เก็บได้แก่ 1. เก็บบ้าน
ให้สะอาดเรียบร้อย ปลอดโปร่ง ไม่ให้มีมุมอับทึบเป็นที่เกาะ
 พักของยุง 2. เก็บขยะ เศษภาชนะ รอบ ๆ บ้าน ทั้งใบไม้
 กิ่งงอ โปม จานรองกระถางต้นไม้ ต้องเก็บกวาด ผึ่ง แผ
 หรือทำลาย 3. เก็บน้ำ ต้องปิดฝาให้มิดชิดป้องกันยุงลาย
 วางไข่ โดยวิธีการ 3 เก็บนี้สามารถดำเนินการไปพร้อม ๆ
 การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย
 1 ครั้งต่อสัปดาห์ รวมทั้งป้องกันตนเองไม่ให้ยุงกัด เพื่อไม่ให้
 เสี่ยงต่อการติดเชื้อไข้เลือดออก

เมื่อเราเรียนรู้ และเข้าใจถึงโรคไข้เลือดออกแล้ว โอกาสนี้
 ผู้เขียนขอเชิญให้ความร่วมมือในการป้องกันควบคุมโรคโดยใช้
 มาตรการดังกล่าวของกรมควบคุมโรค ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือ
 จากการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำในชุมชน แพทย์
 ครู นักเรียนและประชาชนทั่วไป เพื่อให้ประเทศไทยของเรา
 ปลอดโรคไข้เลือดออกค่ะ

**หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกและการใช้
 มาตรการดังกล่าว สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สาย
 ด่วนกรมควบคุมโรค โทร 1422 ตลอด 24 ชั่วโมง**

จัดทำโดย

นางสาวสมพิศ นาคสุข

ผู้อำนวยการส่วนดัชนีอุตสาหกรรมและการวิเคราะห์

ขอบคุณแหล่งข้อมูล

1. พญ.สุภาวดี เจียรกุล. หนังสือ พ่อกับสุขภาพ อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ เรือเอกระดม เจียรกุล 24 พฤศจิกายน 2544
2. สำนักโรคติดต่อฯ โดยแมลง กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. www.thaiibd.org
3. สุภาชาติ เล็บนาค. หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์. www.posttoday.com 28 พฤศจิกายน 2558 หัวข้อข่าว นพ.อำนาจ กาจินะ ตั้งทีมร่วม กทม.ระวังไข้เลือดออก
4. สำนักสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. 19 มกราคม 2559 pr.moph.go.th
5. ข่าวหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์. 20 มกราคม 2559 หัวข้อข่าว บทเรียน 'ปอ-ทฤษฎี' ต้นตัว 'ไข้เลือดออก'

นายศิริจุล จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมผู้บริหารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมแถลงข่าว ดัชนีอุตสาหกรรม (MPI) เดือนมกราคม 2559 เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 ณ สศอ.

นายศิริจุล จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานเสวนา Afternoon Talk “ประเทศหุ้นส่วนเชิงกลยุทธ์สำคัญของประเทศไทย ในการก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง” เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 ณ สศอ.

นายอาทิตย์ วุฒิคะโร ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุมคณะอนุกรรมการเร่งรัดนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ คลัสเตอร์เกษตรแปรรูป โดยมีนายสุรพล ชามาตย์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้อำนวยการสถาบันอาหาร เป็นอนุกรรมการและเลขานุการร่วม เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2559 ณ สศอ.

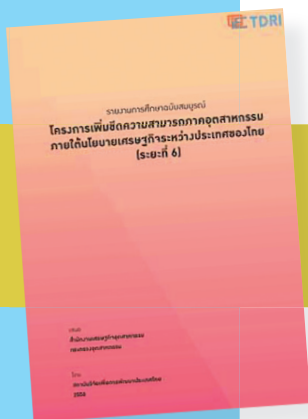
นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุมระบบป้ายข้อมูลรถยนต์ ตามมาตรฐานสากล (Eco Sticker) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559 ณ สศอ.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับบริษัท ศคินทร์ แมเนจเม้นท์ คอนซัลติ้ง จัดสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษารายการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตไทย วิสัยทัศน์ใหม่สู่ AEC (ระยะที่ 2) เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ

แนะนำ

รายงานการศึกษาและวิจัยด้านอุตสาหกรรม

รายงานการศึกษาดัชนีสมบูรณ โครงการเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมภายใต้นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทย (ระยะที่ 6)

โครงการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบ : กรณีศึกษาประเทศไทย เกาหลีใต้ อินเดีย จีน

รายงานการศึกษาดัชนีสมบูรณ โครงการศึกษาการเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรมสำหรับการจัดทำเขตการค้าเสรีเอเปค (FTAAP) ผ่านข้อตกลง TPP

โครงการศึกษากลยุทธ์การสร้างเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยกับอินเดียเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในภูมิภาค

นอกจากที่แนะนำมาด้านบนแล้ว ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ยังมีรายงานการศึกษาและวิจัย ด้านอุตสาหกรรมในรายสาขาอื่นๆ ให้บริการอีกมากมาย ท่านสามารถใช้บริการได้ที่ ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ชั้น 2 อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม โทร 0 2202 4349 หรือที่ Website : <http://intra.oie.go.th/elibrary/>

75/6 ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7136
www.oie.go.th